

Publicerad 2012-09-09 19:07 av Carola Zettergren

Hösten och jag

Björksot- Skorstensvärme, alla husen efter vägen
ställer sig närmare med sin doft av jordnära och hemtamt
av järnspis och vedpanna.

Kakelugnen, jag drömde om den så länge- att nu har jag en.

Den sista värmen suckar lika mjukt
inne i bröstet som mormors stickade raggsockar-
sprakande och restgarnsbrokiga.

Septemberluftens höga kraftfulla vingslag
genom tunga regnmolns förlösande
som själva myllans andetag
om jorden svepande alla sina fallande löv.

Här lämnar jag tanken om allt som var.

Där, nästan i mitten av havreåkern står den
en ensam rakryggad rölleka
lika prunkande som om sommaren-
intet ont anande.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Carola Zettergren med Poeter.se id #21044 innehar upphovsrätten